

מ"ת 4165/01 - מדינת ישראל נגד י.ק.

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 4165-01 מדינת ישראל נ' ק' (עוצר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשו
הGBK מטעם מדינת ישראל
נגד י.ק. (עוצר)
המשיב

החלטה

בפני בקשה לשחרור המשיב בתנאים מגבלים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בעבירות של אלמ"ב.

על פי כתב האישום, ארוע האלים התחל לאחר בילוי בארכות סילבסטר בדירה המשיב, בה השתתפו הוא ובת זוגו הנשואה לו בנישואין אזרחים (להלן: **המתלוננת**), וכן בתה של המתלוננת וחתנה (להלן: **המתלונן**), שהתחארו בדירה, תוך שתית אלכוהול ע"י כל הנוכחים. לאחר שכל הארבעה פרשו לשנותם, התגלו ויוכו בין המשיב למתלוננת, ובמהלכו תקף אותה ע"י סטירות, יריקה ובהמשך - נגיחה בראשה. הבית והמתלונן הקיצו משותם ונזעקו לסלון הדירה, וכאשר ביקש המתלונן להרחיק את המשיב מהמתלוננת, תקף המשיב את המתלונן והיכה בראשו. המתלונן הפיל את המשיב לרצפה בעוד המשיב מכיה בו, ובתגובה נתן המתלונן למשיב מכת אגרוף בפניו. לאחר שהמשיב נטל מחדרו מאח兹 יין מברזל, סגר המתלונן את דלת חדרו של המשיב כשהמשיב בפנים, ואז שבר המשיב את זכוכית דלת החדר, יצא והיכה באמצעות החפץ הנ"ל את המתלונן. המתלונן תפס את המשיב והחזיק בו עד להגעת המשטרה. כתוצאה מהתקיפה, נגרמה למתלוננת המטומה באפה סמוך לעין. למתלונן נגרמו שפיטופים בפנים, נפיחות מצד ימין ופצע במרפק. גם המשיב נזקק לטיפול רפואי עקב חבלות בפניו שנגרמו לו מהמתלונן, אך סרב לכך.

אין מחלוקת על הראיות לכואורה, אך ב"כ המשיב מציג כי האלים הייתה הדדיות, על רקע שתית אלכוהול (בקבוק ייסקי) ע"י כל המעורבים, וכי המשיב הותקף הן ע"י בתה של המתלוננת אשר זרקה עליו שkeit עם קرم, ובעיקר ע"י המתלונן שהינו צעיר, חסוך ומוגדל ממנו, עובד כמאבטחה, ותקף אותו הן בהפלתו ארצת פעם"ם והן במכת אגרוף בפניו.

המבקשת ציינה, כי מאחר שמדובר במשיב בן 56 שנים שעברו נקי, באירוע חד פעמי על רקע צריכה אלכוהול באירוע חג, וועלה מהתיק כי אין למשיב בעיה קרונית של אלכוהוליזם, היא מבקשת לשחררו בתנאים מגבלים של חלופת מעצר בפיקוח.

ב"כ המשיב מסכים לשחררו בתנאים של מעצר בית מלא, אך מצין כי אין אפשרות בפיקוח אונשי, מאחר וקרובי המשפחה של המשיב אינם יכולים להתפנות לכך מחמת עובדה או מצב בריאותי. ב"כ המשיב הציע כי המשיב ישוחרר למשך בית בדירת, עם איזוק אלקטרוני, כאשר יוכל להמשיך לעבוד בדירה ספר, כפי שעשה עד כה. ב"כ המשיב ציין כי המתלוננת עזבה את הדירה ועברה להתגורר עם בתה וחתנה ברחובות, וכן ציין כי היא שואה בישראל מתוקף אשרה זמנית שתוקפה עד 11.2.14. המבקשת פנתה למתלוננת לבירור טענה זו, והמתלוננת מסרה כי אכן היא מתגוררת בחודש הקרוב בדירה בתה ברחובות, ולאחר מכן תשקל אם לחזור לדירת המשיב בהתאם ליחסה עמו.

מעון בתיק החקירה התרשםתי כי האלים נבעה מאבדן מעצורים ושליטה עצמית עקב שתיטת אלכוהול בנסיבות יתרה ע"י המשיב, ולא מרצון של המשיב להתנצל למתלוננת או למצלון ולפגוע בהם. הדבר משליך על מידת המסוכנות ועל החלופה הנדרשת לאיונה.

נראה לי כי לנוכח עבורי הנקי של המשיב, העדר סכום משמעותי משמועותיו בין היתר מהתלוננים, ואי רצונה של המתלוננת לחזור להתגורר בדירה המשיב כל עוד לא ישבו ההדורים עמו, ניתן לקבל את החלופה המוצעת.

לפיכך אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

התחייבות עצמית וערבותהצד ג' ע"ס 5,000LN. אחواتו של המשיב ת.כ. תשמש כערבה הצד ג'.

הפקדה כספית בסך 2,000LN.

מעצר בית מלא בדירות ברוח מסיריק 11 פ"ת.

אייזוק אלקטרוני.

אי יצירת קשר עם המתלוננים ואיסור להכנסם מיל מהם לדירותו, עד החלטה אחרת.

פיקוח מעצר של שה"מ למשך ששה חודשים.

שה"מ יעמוד בקשר עם המתלוננת וידוחם לבית המשפט ככל שהוא שיוניים במצב הדברים הנוכחי, לרבות בעניין מקום מגורייה והמשרך שהיא הייתה בארץ, וכן יבחן את הצורך בשילוב המשיב ו/או בני הזוג בהליך טיפול מתאים.

התסקير יוגש תוך 45 יום ובהתאם לצורכי ייקבע דין המשר בפני שופט המעיצרים.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ד, 08 ינואר 2014, במעמד הצדדים.